

arbejds miljø for pengene, herunder i en dialog med arbejdsmarkedets parter.

Men der vil jeg da sige, at ethvert godt bidrag fra hr. Søren Søndergaard i retning af ubureaukratiske ordninger, der kan tilvejebringe et bedre arbejdsmiljø, vil være særdeles velkomment. Så fuldt tilsagn fra min side til det.

Til hr. Ole Vagn Christensen: Jeg er sådan set enig i, at det selvfølgelig ikke er demotiverende i sig selv, at man får afgiften tilbage, hvis det er således, at man udvikler et godt arbejdsmiljø.

Det er jeg enig i, det er jo den tankegang, der ligger i ordningen, og selvfølgelig er det ikke demotiverende i sig selv. Det, jeg opfatter som demotiverende, er, at man så på den anden side for at få det til at fungere nødvendigvis må have et bureaukрати til at få det til at fungere. Og selve det lidt idiotiske med, at man altså opkræver penge med den ene hånd, og så sender man pengene tilbage med den anden hånd bagefter, synes vi er et cirkus, som man godt kunne undgå, hvis man kunne finde nogle mere enkle og direkte måder at udvikle et bedre arbejdsmiljø på. Jeg tror ikke, at den form for motivation egentlig er nødvendig for at udvikle et godt arbejdsmiljø.

Jeg fornemmer, at formanden har rejst sig op.

Den fg. formand (Pia Gjellerup):

Ja, det var en helt rigtig, måske lidt sen fornemmelse. Der er en rød lampe, der advarer om, at det sker.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Den skal blive meget kort, det var bare for at rette en lille misforståelse. Jeg sagde til hr. Lars Barfoed, at hvis ordningen var bureaukratisk, så lad os da kigge på det. Det vil vi da meget hellere frem for bare at afskaffe den, nu, det er begyndt at gå den rigtige vej. Det var såmænd dér, tilbuddet lå.

Så skal jeg undskylde, at jeg stillede spørgsmål, når hr. Lars Barfoed havde en andens ordførelse. Jeg ved jo, at det normalt ikke er kutyme, det var mig, der ikke tænkte på det, men hr. Lars Barfoed nævnte det faktisk.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg må sige, at hr. Carsten Hansen altid er velkommen til at stille nogle gode spørgsmål.

Så beklager jeg, at jeg åbenbart overhørte det lille ord hvis, men det noterer jeg mig. Så jeg

konstaterer, at hr. Carsten Hansen ikke finder ordningen bureaukratisk.

Den fg. formand (Pia Gjellerup):

Så er det fru Lene Garsdal som ordfører.

Lene Garsdal (SF):

Vi har stadig væk i Danmark ca. 60.000 anmeldte arbejdsskader om året. Det kan vi ikke være bekendt over for de mennesker, der rammes af en arbejdsulykke eller bliver nedslidt eller syge af at gå på arbejde.

Derfor lavede den forrige regering bl.a. med støtte fra SF den incitamentspakke, hvis hovedformål var at få antallet af arbejdsskader bragt ned, bl.a. ved at give virksomhederne et økonomisk incitament til at få orden i deres arbejdsmiljø. Det var så nogle ordninger, der både anvendte pisk og gulerod, som var et led i den incitamentspakke. Initiativet skulle dengang også ses ud fra den betragtning, at der bliver en stigende mangel på arbejdskraft i det her land.

KL 16.45

Ganske kort tid efter, at mange af lovene er sat i værk, og derfor ikke har nået at virke, hvad gør regeringen så? Så sletter den det hele med et snuptag, og det er efter SF's opfattelse et fuldstændig katastrofalt tilbageskridt for arbejdsmiljøet og dermed for de ansattes helbred.

Hvilke signaler sender det til virksomhederne? Ja, virksomheder med dårligt arbejdsmiljø vil da kunne forstå, at de ikke behøver at tage arbejdsmiljøet alvorligt. Og samtidig med at incitamentspakken fjernes, skæres der kraftigt i Arbejdstilsynet, sådan at sandsynligheden for, at Arbejdstilsynet skal komme forbi, bliver meget mindre. For de gode virksomheder vil forandringerne ikke få stor betydning, for de har for længst indset, at et godt arbejdsmiljø med tilfredse medarbejdere giver øget produktion og lettere adgang til at få arbejdskraft.

I SF spørger vi os, om det ikke fortsat er en samfundsopgave også for denne regering at sikre de svage i samfundet, dem med det dårligste arbejdsmiljø. Vil regeringen virkelig stå bag, at virksomheder med det dårligste arbejdsmiljø udkonkurrerer dem, der har orden i tingene?

Med den nugældende ordning er det jo sådan, at virksomheder, både private og offentlige, kan få et blåt stempel, et certifikat og en håndfast økonomisk belønning for at gøre noget for arbejdsmiljøet, gøre noget for sundhedsfremme på arbejdspladserne og gøre noget for at arbejde for at skabe rummelige arbejdspladser på det